

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Deus immutabilis est, sed propter nos multa mutat. Caput XLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

res catholicos taceam, qui hoc cum Erasmo concorditer attestantur. Et ad obstruendum ora loquentium iniqua, etiam Lutherum turbatoribus ecclesie adduco qui locum istum sic intelligit in libro de venerabili sacramento b. iij folio. Et in libro de abusu missae. I iij folio. Tertio loco Lucas dicit, quod baptisati in die pentecostes, accepto sacramento sub vna specie, perseverauerunt in oratione. In Corintho tamen (Nam Graeci semper seipsum doctiores & singulares in multis erant) sub duplici specie illud acceperunt, nihilominus hoc fixum & firmum manet, quod omnes apostoli in die Pentecostes laicis hoc sacramentum sub vna specie dederunt. Ergo haec communio antiquissima est, quam spiritus sanctus apostolos docuit, quando omnem veritatem eos docuit, etiam iuxta fascinatorem populi ne veritati obediant, ipsum Lutherum. Qui id ipsum nempe, quod non est necessaria utraque species ad salutem nec praecipua Christo, plus quam in viginti alijs locis scribit, ut libri eius attestatur, quos hic sub ticeo causa breuitatis. Ecclesia autem catholica, modum Apostolicum approbavit, & ab omnibus concorditer seruandum praecipit in concilio Constantiensi, & filij obedientiae ei in hoc obediunt vniuersi. Hic transeo multa, gratia vitandae prolixitatis.

Deus immutabilis est, sed propter nos multa mutat. Caput XLIII.

A Vid ergo? Num Deus ut homo mutatur? Nunquid Num. 23. apud Christum est: est & non? Absit à Deo haec im-
Mal. 3. pietas. Sed Deus apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio, qui semper idem ipse manet, eatenus contraria praecipit & ordinat, quatenus necessarium est, & expedit humanae salutis: cum omnia faciat propter electos, ut salutem consequantur, ex quo omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionem sui nominis peruenire, medicos exper-

expertos in hoc imitando (cum Christus verus sit Sama- *Luc. 10.*
 ritanus noster, apposita medicamina tribuens vulneribus
 nostris, quibus sanat omnes omnium infirmitates, & alli- *Psal. 102.*
 gat omnes contritiones eorū) qui nunc dulcia, nunc ama-
 ra, malè habentibus pharmaca tribuunt: Et quod vno tem-
 pore præcipiunt vel concedunt, hoc alio tempore prohi-
 bent eidem ægroto: Modò secant, modò vrunt, modò le-
 niunt dolores & fomenta apponūt. Modò hoc, modò ali-
 ud malagma adhibèt: Qui sciunt quod vno tempore pro-
 dest, alio nocet: Quod proficit vni officit alteri. Et in his
 omnibus, nec medicus mutatur, nec ars eius, dum diuersa
 & contraria parat & dat medicamina, sed ægotantium va-
 rius status & mutatio, hanc alterationem requirit. Quod
 si medicus non faceret, aut discernere non posset vel nes-
 ciret plures occideret quàm sanaret: Imò, centum aut mil-
 le occideret prius quàm vnum redderet sanitati. Sic, neq;
 Deus, neq; ecclesia sponsa agni, leuitatis aut inconstantia
 insimulari aut culpari potest in veritate, aut debet, si di-
 uersa ordinat, statuit & præcipit, quando hoc temporum,
 locorum, morum, personarum & euentuum vtilitas requi-
 rit aut necessitas. Nescio certè an vllum rationis vestigium
 in ijs reliquum sit, qui in his fidem dicūt mutari aut sacra-
 menta. Non mutatur fides in his, sed externus modus quo
 gratia dei participes efficimur, & sacramenta vel ministra-
 mus vel accipimus. Absurdissima etià est cauillatio, & cer-
 tè indigna quæ refellatur, qua sycophantæ stulticiam suam
 manifestant, dicentes: Si vlla in sacramento altaris muta-
 tio fieri debuisset, hoc vtique Christus ipse discipulis suis
 (dubio procul) prædixisset. Quibus breuiter responde- *Act. 2.*
 mus: Ergo apostoli baptismi formam mutando, peccaue- *Ioan. 19.*
 runt, & sapientiores Christo fuerunt: nec remissionē pec- *Ioan. 3.*
 catorum consecuti sunt, qui in nomine Iesu, vel in nomi-
 ne Iesu Christi sunt baptizati. Quod si nō sunt renati hoc

Ezech. 3.
Ioan. 16.

Act. 2.

modo ex aqua & spiritu sancto, non intraverunt in regnū
cælorum. Ergo apostoli eos deceperunt, & Deus sanguinē
sic deceptorū, de manibus apostolorū requiret: Sic & apo-
stoli, fideles deceperunt, & spiritus sanctus nō docuit eos
oēm veritatem: quia eadem die qua eū receperunt & eo re-
pleti sunt, vel altera, etiam secundū Lutherū, sacramentū
credentibus sub vna specie dederūt. Apage his ista. Tædet
me infanias illas commemorare, quas illi vt oracula véné-
rantur, & quas non pudet eos mundo obtrudere. In hunc
modum, quæ proximè ex vetèri testamento & nouo ad-
ducta sunt, contra lallatores istos omnia intorqueri pos-
sunt, vt confundantur & resipiscant.

*Diuina opera actibus humanis, & rebus naturalibus
crebro assimilantur. Cap. XLV.*

A Quid si comparationem nostram, qua Deū patrem,
& spōsam eius ecclesiam matrem nostram, medico
assimilauimus, suo pte more deridere, exhibilare & pro ni-
hilo habere vellent, & solito suo mēdacio extenuare, quo
dicere insanissimè solēt, absōnū & indignū esse, vt diuina
opera cum rebus humanis conferantur & eis cōparentur,
Deum immortalē, quàm terribiliter excæcauit eos sua ma-
licia, vt in apertissima luce veritatis non solūm excūctiant,
sed prorsus nihil videāt. Certè, impingūt in meridie, quasi
in tenebris, in caliginosis, quasi mortui: Aegyptiacas, den-
sas, palpabiles & horribiles in tenebras inciderunt, atq; in
eis captiui tenentur inclusi. Si diuina humanis conferre nō
licet, aut nefas est, cur Christus sub parabolis tā multa est
locutus: Tædet me referre, quod non pudet mendacissi-
mè eos effutire.

Esaiæ 59.

*Alterationes in ecclesia fiunt, autoritate Dei, Christi commissionē
& magisterio spiritus sancti. Cap. XLVI.*

Nec